

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2016)0108

Rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale

Rezoluția Parlamentului European din 12 aprilie 2016 referitoare la rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale (2015/2060(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere principiul cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, menționat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 121 și 138 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Protocolul nr. 14 la TFUE privind Eurogrupul,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 conținând recomandări către Comisie privind îmbunătățirea guvernantei economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale²,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2011 referitoare la guvernanța economică globală³,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 iunie 2015 referitoare la evaluarea cadrului de guvernanță economică: bilanț și provocări⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la crearea unei uniuni a piețelor de capital⁵,

¹ JO C 70 E, 8.3.2012, p. 41.

² JO C 377 E, 7.12.2012, p. 66.

³ JO C 131 E, 8.5.2013, p. 51.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0238.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2015)0268.

- având în vedere raportul Grupului la nivel înalt privind supravegherea financiară în Uniunea Europeană (raportul de Larosière) din 25 februarie 2009,
 - având în vedere Raportul celor cinci președinți din iunie 2015 de solicitare a consolidării reprezentării externe a monedei euro,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale (A8-0027/2016),
- A. întrucât stabilitatea sistemului financiar, de care depinde o bună alocare a resurselor în sprijinul creșterii și al ocupării forței de muncă, a devenit un bun colectiv global;
 - B. întrucât interdependența din ce în ce mai mare a economiilor din întreaga lume face necesară trecerea la forme de guvernare la nivel mondial;
 - C. întrucât, dacă UE nu este în măsură să vorbească cu o singură voce în cadrul instituțiilor/organismelor, toate vocile Europei ar trebui să se coordoneze pentru a modela o guvernanta mondială care să respecte obiectivele și valorile din tratatele UE;
 - D. întrucât UE ar trebui să contribuie la crearea unui cadru democratic pentru a face față provocărilor globale;
 - E. întrucât cooperarea la nivel mondial poate să conducă la diluarea responsabilităților și absența răspunderii în detrimentul democrației; întrucât rolul parlamentelor naționale și al Parlamentului European nu ar trebui redus la un simplu rol de birou de înregistrare, ci trebuie inclus, în mod activ și cuprinzător, în întregul proces decizional;
 - F. întrucât instituțiile/organismele internaționale existente, cu diferitele lor structuri de guvernare și propriile lor domenii de acțiune, s-au dezvoltat de-a lungul istoriei ca răspuns la situații specifice; întrucât acest lucru a condus la complexitatea și, în unele cazuri, la dublarea sarcinilor, precum și la un sistem care poate fi opac și lipsit de coordonare generală;
 - G. întrucât articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Regulamentul (CE) nr. 1049/2001¹, în temeiul cărora cetățenii Uniunii au dreptul de acces la documente, ar trebui să se aplice instituțiilor și agențiilor Uniunii care participă la organizații/organisme internaționale;
 - H. întrucât tratatele prevăd că orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică care își are reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, indiferent de suportul pe care se află aceste documente (articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale); întrucât același grad de transparență ar trebui să se aplice instituțiilor și agențiilor Uniunii care participă la organizații și forumuri internaționale, în special la stabilirea normelor care afectează cetățenii UE;
 - I. întrucât, din cauza diversității structurilor juridice și a modalităților de finanțare și de

¹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

funcționare a organizațiilor/organismelor economice internaționale¹, este dificil să se efectueze o monitorizare globală, deși coerența procedurilor financiare și de operare este fundamentală pentru a asigura condiții de concurență echitabile la nivel internațional; întrucât Fondul Monetar Internațional (FMI) și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) sunt organizații internaționale autentice, stabilite prin tratate, cu scop larg și componentă extinsă, în timp ce, de exemplu G20, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Comitetul de la Basel sunt organisme neoficiale publice care reunesc un număr limitat de state și dintre care unele s-au extins datorită crizei, iar Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO), Asociația internațională a organismelor de supraveghere a asigurărilor (IAIS), Organizația internațională a inspectorilor de pensii ocupaționale (IOPS) și Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) sunt asociații private specializate, de natură sectorială, care implică într-o măsură mai mică sau mai mare sectoarele în cauză;

- J. întrucât între Parlamentul European și unele dintre aceste organizații/organisme se realizează deja schimburi informale, care însă nu sunt sistematice;
- K. întrucât transparența este importantă pentru democrație și, în același timp, trebuie să se ia în considerare în mod corespunzător protecția informațiilor sensibile legate de piață;
- L. întrucât criza a determinat G20 să stabilească o agendă globală axată pe un set eficient de reforme specifice, în timp ce pe termen lung, este indispensabil, pentru legitimitatea sa, să existe un cadru veritabil multilateral și democratic;
- M. întrucât rolul băncilor și al piețelor în finanțarea economiei variază de la stat la stat;
- N. întrucât criza economică și financiară care a început în 2008 a scos în evidență o absență flagrantă de guvernare economică și financiară la nivel mondial; întrucât numeroase chestiuni macroeconomice necesită o coordonare sporită, în special în ceea ce privește chestiunile fiscale; întrucât, prin urmare, scopul comun al tuturor părților interesate ar trebui să fie construirea unui cadru cuprinzător care să asigure stabilitatea financiară și să garanteze concordanța dintre nivelul local și mondial;
- O. întrucât crearea unor noi organisme de supraveghere ale UE nu ar trebui să implice în mod automat o creștere a numărului de reprezentanți ai UE, ceea ce ar putea avea efecte nedemocratice, cum ar fi o probabilitate mai mare de formare a minorităților de blocare și nemulțumire în rândul partenerilor UE;

¹ Banca Reglementelor Internaționale, Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și Organizația Mondială a Comerțului (OMC) au, de asemenea, o funcție de elaborare a normelor; Conferința Organizației Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD) joacă un rol semnificativ în materie de guvernare economică la nivel mondial; Banca Africană de Dezvoltare (BAD), Banca Asiatică de Dezvoltare (BAD), Banca Caraibiană de Dezvoltare, Banca de Dezvoltare a Africii de Vest (BOAD), Banca Interamericană de Dezvoltare (BID), Corporația Interamericană de Investiții (CII), Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (CEB), Grupul Băncii Mondiale, Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD), Asociația Internațională pentru Dezvoltare (IDA), Societatea Financiară Internațională (SFI) și Agenția Multilaterală de Garantare a Investițiilor (MIGA) sprijină finanțarea cooperării pentru dezvoltare;

- P. întrucât FMI a decis să includă moneda renminbi în coșul valutar care constituie dreptul special de tragere al FMI; întrucât aceasta a dus la o reducere a valorii euro și lirei, însă nu a modificat valoarea dolarului american; întrucât acest lucru subliniază necesitatea unei voci europene mai puternice,
1. subliniază necesitatea unei cooperări aprofundate în materie de reglementare la nivel mondial, cu o participare puternică a Parlamentului European;
 2. este preocupat de lipsa de coerență, din cauza fragmentării și a diversității diferitelor organizații/organisme, și de întârzierile în punerea în aplicare privind normele și orientările convenite la nivel internațional;
 3. solicită să se clarifice domeniile de competență ale fiecărei organizații/organism și modalitățile în care operează și sunt finanțate, inclusiv contribuțiile voluntare, cadourile și donațiile, în scopul de a se asigura absența intereselor directe și legalitatea deciziilor;
 4. solicită o mai bună coerență și coordonare politică între instituțiile internaționale prin introducerea unor standarde cuprinzătoare de legitimitate democratică, transparență, responsabilitate și integritate; consideră că acest lucru ar trebui, printre altele, să privească:
 - relațiile cu publicul (de exemplu, accesul public la documente, dialogul deschis cu diverse părți interesate, crearea unor registre obligatorii de transparență și norme privind transparența întâlnirilor de lobby);
 - normele interne (de exemplu, resurse umane recrutate pe baza competențelor, buna gestiune financiară, prevenirea conflictelor de interese);
 5. consideră că subreprezentarea țărilor cel mai puțin dezvoltate în majoritatea instituțiilor și organismelor internaționale financiare, monetare și de reglementare creează un dezechilibru și, în consecință, problematicile legate de inegalități sau de finanțarea celor mai sărace țări riscă să nu fie tratate în mod corespunzător;
 6. consideră că, la fel ca disparitatea geografică în materie de reprezentare, există, de asemenea, anumite sectoare – în special societatea civilă, IMM-urile, reprezentanții consumatorilor și reprezentanții angajaților – a căror grad de participare în procesul de consultare poate fi îmbunătățit în discuțiile la nivel internațional referitoare la organismele financiare, monetare și de reglementare; consideră că este obligația acestor organisme și sectoare să depună eforturi pentru îmbunătățirea situației;
 7. consideră că reprezentarea Uniunii Europene în cadrul organizațiilor/organismelor multilaterale s-ar putea raționaliza și codifica pentru a spori transparența, integritatea și responsabilitatea implicării Uniunii în aceste organisme, precum și influența acesteia și promovarea actelor sale legislative adoptate printr-un proces democratic; în plus, consideră că UE ar trebui să devină un actor global mai proactiv în asigurarea viitoarelor angajamente ale G20, cum ar fi transformarea sistemului bancar paralel, punerea în aplicare a reformelor în materie de instrumente derivate extrabursiere, soluționarea riscurilor sistemice și garantarea faptului că riscurile emergente pentru economia mondială sunt incluse pe ordinea de zi a instituției internaționale competente;
 8. solicită actorilor europeni să se axeze mai mult pe competitivitatea globală a sectoarelor financiare ale UE atunci când elaborează politici la nivel european și la nivel

internațional;

9. reamintește că UE ar trebui să încerce să devină membră cu drepturi depline a instituțiilor economice și financiare internaționale, în cazul în care această poziție nu i-a fost încă acordată și acest lucru este oportun [de exemplu, în cazul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și al Fondului Monetar Internațional (FMI)]; solicită instituțiilor economice și financiare internaționale relevante să efectueze toate modificările statutare necesare pentru a permite participarea deplină a UE;
10. consideră prejudiciabile pentru Uniune situațiile în care un reprezentant al unui stat membru sau al unei autorități naționale ar adopta, în cadrul unor organizații/organisme internaționale, poziții contrare deciziilor legislative sau de reglementare europene adoptate democratic în mod majoritar; solicită, în consecință, consolidarea coordonării dintre acești reprezentanți și eficientizarea sa, de exemplu, prin intermediul mai multor mecanisme obligatorii;
11. subliniază că este necesar ca, atunci când reprezintă Uniunea în cadrul unui organism sau organizații internaționale sau monitorizează un organism privat specializat, Comisia să fie responsabilă într-un mod mai direct față de cetățeni; subliniază importanța rolului Parlamentului European în acest proces;
12. consideră că definirea priorităților organizațiilor și grupurilor de lucru aferente ar trebui clarificată și oficializată; este de părere că recurgerea sistematică la consens riscă nu numai să încetinească deliberările, ci și să dilueze conținutul recomandărilor și că diversitatea pe plan financiar, economic și în materie de supraveghere trebuie reflectată de componența organizațiilor;
13. subliniază necesitatea de a efectua evaluări *ex ante* pentru elaborarea politicilor de reglementare, de supraveghere și a altor politici în sectorul financiar la nivel mondial; consideră că aceste evaluări nu aduc atingere prerogativelor politice ale colegiitorilor;
14. consideră că punerea în aplicare a recomandărilor de către diferitele state participante este insuficientă pentru a contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile la nivel mondial;
15. observă că CSF se implică în prezent în elaborarea standardelor din sectorul asigurărilor; recunoaște că IAIS joacă un rol important în politica mondială privind asigurările, însă subliniază că implicarea EIOPA ar avea beneficiul de a îmbunătăți contribuția cunoștințelor de specialitate europene în sectorul asigurărilor și ar asigura că standardele elaborate la nivel mondial nu contravin logicii elaborate inițial de UE;
16. salută activitatea realizată de OCDE în materie de chestiuni fiscale, în special proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS); consideră că monitorizarea punerii în aplicare este noua provocare viitoare; subliniază că coordonarea între Comisie și statele membre care sunt membre ale Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) ar trebui îmbunătățită pentru ca UE să își facă auzită vocea;
17. salută disponibilitatea Președintelui BCE de a coopera în continuare cu Parlamentul European în ceea ce privește rolul BCE în domeniul bancar, îndeosebi în cadrul organismelor de standardizare globală, precum CSF;
18. salută modalitățile de organizare convenite de țările din zona euro membre ale Băncii

Asiatice de Investiții în Infrastructură, sub forma unui singur loc pentru a le reprezenta în cadrul Consiliului de administrație;

19. prin urmare, formulează următoarele propuneri:

- invită Comisia să se bazeze pe cele mai bune practici existente la nivel național și european pentru a elabora un cod de conduită european în materie de transparență, integritate și asumare a răspunderii, cu scopul de a ghida acțiunile reprezentanților UE în cadrul organizațiilor internaționale; solicită ca Parlamentul European să fie asociat îndeaproape în procesul de elaborare;
- subliniază, în special, preocupările sale referitoare la statutul, finanțarea și funcționarea acestor organizații/organisme, interacțiunea lor cu autoritățile, părțile interesate și publicul, politica lor de comunicare și de acces la documente; subliniază că este necesar să se asigure un echilibru echitabil al intereselor, incluzând ONG-urile care dețin cunoștințe tehnice de specialitate și mijloace financiare adecvate, pentru a consolida vocea societății civile;
- solicită instituțiilor și agențiilor europene, precum și statelor membre să promoveze responsabilitatea fiecărui reprezentant european față de organismele alese în mod democratic;
- solicită adoptarea unui acord interinstituțional cu scopul de a formaliza un „dialog financiar” care urmează să fie organizat împreună cu Parlamentul European în scopul de a stabili orientări privind adoptarea și coerența pozițiilor europene înainte de negocierile mondiale majore, asigurându-se că aceste poziții sunt dezbătute și cunoscute înainte și că sunt urmate de acțiuni corespunzătoare, Comisia fiind invitată să informeze în mod periodic cu privire la aplicarea acestor orientări și a acestei supravegheri; propune ca, la acest dialog, să fie invitate instituțiile europene, statele membre și, după caz, liderii organizațiilor internaționale vizate; consideră că frecvența și formatul acestui dialog (public sau cu ușile închise) ar urma să fie stabilite într-un mod pragmatic; consideră că este, de asemenea, necesar ca parlamentele naționale să participe în mod activ la nivelul lor respectiv, controlând pozițiile adoptate de reprezentanții statelor membre în cauză;
- consideră că aceste orientări mai detaliate ar putea fi completate prin rezoluții proactive „de orientare”, care să fie adoptate la intervale regulate de Parlament, pentru a preciza poziția acestuia privind orientarea de politică generală;
- observă că, în domeniile în care Parlamentul European este colegiutor alături de Consiliu, acest dialog ar avea rolul de a defini mandatul de negociere, unificând pozițiile europene în raport cu actele legislative adoptate cu o majoritate de voturi sau evitând neconcordanțele cu legislația în curs de adoptare;
- invită reprezentanții UE ca în cadrul negocierilor internaționale să acorde o atenție specială coerenței și consecvenței între cerințele/standardele internaționale și legislația obligatorie adoptată la nivelul UE, precum și respectării obligațiilor pentru a crea condiții de concurență echitabile la nivel internațional;
- solicită consolidarea responsabilității Comisiei față de Parlamentul European prin raționalizarea procesului de definire a pozițiilor UE în cadrul reuniunilor G20 în

domeniile de politică asociate cu ocuparea forței de muncă, energia, comerțul, dezvoltarea economică și combaterea corupției;

- îndeamnă statele membre să respecte fără întârziere dispozițiile privind cooperarea loială;
- solicită statelor membre să accepte reprezentarea uniunii bancare în cadrul Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară prin intermediul mecanismului unic de supraveghere;
- solicită Comisiei să includă în programul său de lucru dimensiunea externă a reglementării economice și financiare, și anume, activitatea prevăzută a fi desfășurată în cadrul instituțiilor financiare internaționale și, pentru a spori coerența politicilor interne, să înființeze un grup de lucru privind guvernanta economică mondială și instituțiile financiare internaționale;
- ia act de inițiativa Comisiei de a realiza progrese în direcția unei reprezentări unice a zonei euro în cadrul FMI; consideră că acest lucru trebuie realizat fără a exclude posibilitatea instituirii, pe termen lung, a unei circumscripții unice pentru Uniunea Europeană;
- reamintește faptul că, în temeiul Protocolului nr. 14 la tratat, o coordonare mai strânsă între statele membre ale zonei euro constituie responsabilitatea Eurogrupului, care este un organism temporar și informal, așteptând ca euro să devină moneda tuturor statelor membre ale Uniunii; consideră că transparența și responsabilitatea în cadrul Eurogrupului ar putea fi îmbunătățită; este de părere că, în conformitate cu orientările din rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2012¹, care formulează recomandări suplimentare pentru uniunea bancară, economică, fiscală și politică, ar trebui să se găsească o soluție mai formală și mai durabilă; reamintește că independența rolului comisariatului pentru afaceri economice și monetare trebuie să fie consolidată și însoțită de instituirea unor mecanisme solide de răspundere în fața Parlamentului și a Consiliului;
- consideră că, dincolo de cazul unic al FMI, pe parcursul următorilor ani ar trebui să se pună în aplicare o simplificare progresivă a reprezentării UE, într-o primă fază, printr-o mai bună coordonare și pe urmă, după efectuarea unei evaluări, prin unificarea reprezentărilor; consideră că statutul de membru al acestor organizații și organisme ar trebui să fie atribuit în conformitate cu competențele respective ale instituțiilor UE și autorităților europene de supraveghere (ESA), ale Consiliului/Eurogrupului și autorităților naționale; este de părere că, simultan, UE ar trebui să depună eforturi să îmbunătățească funcționarea acestor organizații și organisme cu scopul de a trece de la un sistem de luare a deciziilor prin consens la un sistem de vot cu majoritate ponderată;
- subliniază că este de datoria Comisiei, Consiliului sau, după caz, a Eurogrupului, de a consolida coordonarea prin intermediul reuniunilor pregătitoare; consideră că, dacă este necesar, ar trebui stabilite noi grupuri de lucru ad hoc ale Consiliului

¹ Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2012 conținând recomandări destinate Comisiei privind raportul președinților Consiliului European, Comisiei Europene, Băncii Centrale Europene și Eurogrupului intitulat: „Către o veritabilă uniune economică și monetară” (JO C 419, 16.12.2015, p. 48).

după modelul Comitetului economic și financiar (CEF), Grupului de lucru privind aspectele FMI (SCIMF), Grupului de lucru pentru Eurogrup (GLE) și Comitetului pentru politică economică (CPE);

- solicită o evaluare mai temeinică a celor două locuri separate alocate în prezent președinției Consiliului European și președinției Comisiei la reuniunile G20, pentru a se stabili în ce măsură această mod de acțiune diminuează credibilitatea UE pe plan extern, având în vedere că există o piață unică în domeniul serviciilor financiare; consideră că, pentru a încuraja convergența statelor membre reprezentate în mod individual, sunt posibile diferite îmbunătățiri, care ar trebui să contribuie la realizarea unei coordonări eficiente înainte de reuniuni și să promoveze o voce europeană puternică în cadrul reuniunilor;
 - invită instituțiile UE și statele membre să promoveze stabilirea unei foi de parcurs în direcția creării unei organizații financiare globale fondată în baza unui tratat, în conformitate cu orientările propuse de raportul Larosière, cu competențe extinse în materie de recomandare, de negociere a standardelor minime obligatorii, de mecanisme multilaterale de soluționare a litigiilor și, dacă este cazul, de sancțiuni; consideră că experiența acumulată, în special în sectorul comercial prin intermediul OMC, ar putea fi utilizată pentru a crea mecanismele multilaterale de soluționare a litigiilor menționate anterior; subliniază că organizația propusă ar trebui să respecte cele mai înalte standarde de transparență și responsabilitate;
 - este de părere că Comisiei ar trebui să i se acorde un mandat explicit în scopul de a încuraja un nou impuls pentru promovarea multilateralismului în ceea ce privește cooperarea financiară, monetară și de reglementare la nivel internațional;
 - solicită Comisiei să se asigure că propunerile legislative ale UE în domeniul financiar sunt complementare cu măsurile adoptate la nivel mondial;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.